

**Odešel PhDr. Slavomil Hubálek
(13. 6. 1947 – 12. 3. 2013)**

Jako blesk z čistého nebe roznesla se v úterý 12. 3. 2013 mezi kolegy a přáteli zpráva o nečekaném odchodu Slávka Hubálka. Dovolte mi pár vzpomínek k uctění jeho památky. Jako čerstvě vystudovaný psycholog nastoupil v Psychiatrické léčebně v Horních Beřkovicích, a to na oddělení, kde se zabývali léčbou sexuálních deviací, často soudně nařízenou. Doc. Nevole kdysi prohlásil, že právě tyto léčebny jsou nejcennější školou ryzí psychopatologie. Jeho víceletá práce na tomto oddělení přinesla cenné plody jak pacientům, tak Slávkově samotnému. Spolu s prim. Zimanovou vybudovali systém komplexní terapie sexuálních deviací, zahrnující vedle tradičních přístupů také silný podíl psychoterapie, který do léčby vnesl výrazný pokrok a uplatňuje se dodnes. V době, kdy vzdělávání v psychoterapii bylo záležitostí spíše trpěnou, prošel výcvikem v postupně se rodícím systému SUR, v němž pro svou práci nacházel významné podněty. Stal se pak jedním z oblíbených výcvikových terapeutů. Podivuhodné je, že i v prostředí hrubé psychopatologie přistupoval ke svým pacientům se zjevnou úctou k jejich osobnosti a v práci s nimi přísně dbal na naplňování etických principů založených na humanistických a křesťanských hodnotách. Svědectví o tom vydává mj. jeho příspěvek v monografii editované prof. Petrem Weissem o etice v psychologii. O své životní a odborné cestě vydal osobní živé a čtivé svědectví v nedávno vyšlé knize Zpovědník vrahů, jež se už na mém stole nedočká jeho dedikace. Ve svém životě a práci nehleděl Slávek na to, co snad se očekává a co by mělo být řečeno. Jednal podle svého hlubokého přesvědčení v důsledném souladu se svou hodnotovou orientací. K trvalému obohacení mého života patří spolupráce s ním za doby totality při přípravě a vydávání samizdatového, nepravidelně vydávaného časopisu „Psí“, jehož zakladatelem a hybným duchem byl zesnulý morální teolog dr. Mádr. Časopis, vydávaný ve stínu totalitní kontroly ze strany StB, se věnoval tématům na pomezí psychologie, psychiatrie a morální teologie. Spojil v přátelství a spolupráci přetrvávající desetiletí Otu Mádra, Slávka Hubálka, Tomáše Halíka, Petra Příhodu, Toníka Brzka, Jiřího Kovaříka i mou maličkost. Pro své jedinečné zkušenosti a neúplatnost stal se Slávek Hubálek uznávaným soudním znalcem ve svém oboru. Za svoji samozřejmou povinnost považoval i angažmá v životě společenském a veřejném. Byl předním spolupracovníkem prvního polistopadového ministra zdravotnictví doc. Martina Bojara. Cenné je i osobní svědectví jeho života jako manžela (se ženou Natašou sdílel psychologické povolání), otce dvou dcer a nyní již i dědečka. Těmto všem milým rodinným příslušníkům vyslovujeme za naši psychologickou obec plnou účast v bolesti nad jeho odchodem s přáním, aby si i v bolesti nad ztrátou uchovali naději, kterou v sobě Slávek nosil a o níž svědčil, že nic z toho dobrého, co vykonáme, není ztraceno, ale žije a trvá až ke konečnému setkání.

Za radu ČMPS Jaroslav Šturma